

Holló József

Gondolatok egy református templomban október 31-én

„Én vagyok az út, az igazság és az élet” (János 14:6)

Oly kifürkészhetetlenek a Te utaid Uram!
S mi gyarló lépteinkkel tévelygőn bolyongunk.
Próbálunk keresni nyomorún, emberin,
de annyi gomolygó árny takarja be utunk.

Óh, hány kereszteződés van az életünkben?
Ahol annyiszor nem tudjuk hogyan, merre tovább?
Hiába szeretnénk Hozzád, Feléd menni –
eltérít bennünket az emberi gyarlóság.

De megújított vallásunk, felénk nyújtja kezét.
Irányt, utat mutat – mely Krisztus felé vezet.
Hisz a reformátoraink szava tiszta beszéd:
csak a bibliai Igék segítségén lehet

megtalálni Istent. S a templomi csendekben,
hol a világ zszibongása falon kívül reked
– az Úr hangját hallhatod, ahogy hozzád beszél:
bízz bennem s elűzőm kishitű félelmed!

Álljatok ellen az ördögnek s az elfut.
Csak bele kell fogódní az Isten Fiába
– ki mielőtt mennybe ment, földi poklokat járt,
hogy az ember bűneinek legyen megváltása.

Mégis mily esendők és hálátlanok vagyunk.
Oly könnyen leszünk mi Júdássá, Tamássá
– elárulva Őt kétkedő hitünkkel,
és válik szeretetünk Péter tagadássá!

Oly kifürkészhetetlenek az útjaid Uram!
De Te vezetheted léptünk, hogy feléd mehessen
– a reformációt is azért adtad nekünk,
hogy a megtisztuló vallás közelebb vihessen

Hozzád. Mert annyira kell a kegyelem, s a hit!
Hisz mennyei valód tele van Titokkal.
Bár elegendő nekünk csak annyit érteni –
megváltást nyert lelkünk a feltámadt Krisztussal.

Aki azért jött közénk... és lett testté az Ige,
hogy az embernek lehessen reménye és hite!

